

SANTUARI DEL ROCK

Jordi Tardà ha desenvolupat durant molts anys una intensa activitat com a periodista musical al capdavant del mític programa de Catalunya Ràdio Tardà. Jordi Tardà, però, és també un reputat col·leccionista d'objectes, i especialment d'objectes relacionats amb totes les variants de la música rock. No és estrany, doncs, que hagi estat el principal impulsor del Museu del Rock, inaugurat fa tot just uns mesos i situat a la quarta planta del centre comercial Las Arenas, a Barcelona.

De museu, però, en té poc. Els petits panells que, aquí i allà, intenten explicar l'evolució del rock des dels seus orígens fins al *boom* del pop, tenen la lletra diminuta i passen desapercebuts. Ningú no se'ls llegeix. Però no pas perquè el que expliquen no sigui interessant, sinó perquè des del principi el visitant s'adona que el museu no té cap intenció de divulgar coneixements.

Tota l'atenció se centra en els objectes exposats: discos signats per alguns dels principals roquers de la història; cartells de les pel·lícules d'Elvis; guitarres signades per Mark Knopfler, Angus Young, B B King, Robert Plant, Eric Clapton, Slash, Kurt Cobain, els Aerosmith o Bruce Springsteen; discos d'or i de platí de tutti quanti; un còmic amb els personatges del grup Kiss; una jaqueta de Michael Jackson; les ulleres de sol que

portava Prince a la pel·lícula Purple Rain; el dibuix original de la portada del disc Al·lucinosi, de Sopa de Cabra; un quadre pintat per Manolo Garcia; edicions limitades de discos de vinil; caixes promocionals i gadgets comercials de tota mena. També s'ha de dir que, de vegades, el valor fetitxista de l'objecte es veu una mica forçat: hauria estat gairebé místic, per exemple, tenir una guitarra signada per Jimi Hendrix, però com que això no és possible, se'n exposa una que duu la signatura del seu productor.

Més que un museu, doncs, el del Rock és un santuari per a mitòmans, un paradís del fetitxe roquer. Amb la qual cosa no vull dir que no valgui la pena visitar-lo. Jo hi vaig gaudir com un nen petit! Com a bon temple, a més, té les seves capelletes, dedicades als dos grups més influents del segle XX: els Beatles i els Rolling Stones. No hi busqueu, però, tampoc, un recorregut per la trajectòria dels conjunts de Lennon i de Jagger. El protagonisme, un cop més, se l'enduen objectes com ara un parell de xecs signats per John Lennon i Ringo Star, una camisa de Keith Richards, una targeta Visa de Mike Jagger, una capsula de pastilles de Ron Wood, el certificat de naixement de Charlie Watts o una rajoleta de la piscina on Brian Jones (un dels fundadors dels Stones) va ser trobat ofegat el 1969, amb el corresponent certificat d'autenticitat a la vora.

De reüll
per Llorenç Capdevila

